

נציבות תלונות הציבור על שופטים

לשכת הנציב אורי שהם
שופט בית המשפט העליון (בדימוס)

ב' אייר, תשפ"ב
3 מאי, 2022
מספרנו: 134/22/עבודה באר שבע
אישי-סודי-למכותב בלבד

המתלונן: ד"ר ערן אלמגור
הנילון: כב' השופט יוחנן כהן
מבית הדין האזורי לעבודה בבאר שבע
בעניין: תלונה שהתקבלה בלשכתנו ביום 27.2.22

החלטה

תמצית התלונה

1. המתלונן הגיש ביום 6.5.21 תלונה שנמצאה מוצדקת, שעניינה היה, בין היתר, בהעתקה נרחבת שעשה כב' השופט יוחנן כהן, מבית הדין האזורי לעבודה בבאר שבע, בפסק הדין שניתן בהליך בו היה המתלונן בעל דין. אותה העתקה בפסק הדין בוצעה על ידי השופט מתוך סיכומי הצד שכנגד ומתוך החלטה שנתן שופט אחר שדן לפניו באותו הליך (תלונה מספרנו 331/21).
2. השופט הגיב לאותה תלונה בכתב ביום 26.5.21 ואף נפגש עימי ביום 15.8.21. סופו של יום, בפגישה בעל פה, לאחר שלא עשה כן בתגובה בכתב שהגיש לתלונה, מצא השופט ליטול אחריות על מעשיו הפסולים תוך הכאה על חטא. וכך הובאו דברי השופט בהחלטתי מיום 3.10.21 באותה תלונה –

"לגופה של טענת ההעתקה מסר השופט בפגישתי עמו, כי הדברים נכונים וכי הוא מצר על כך. לדבריו, בדיעבד הוא היה כותב את פסק הדין באופן אחר, אף שלדבריו תוצאת פסק הדין לגופה נכונה והוא לא היה משנה אותה. השופט מקבל, אפוא, את הטענה לקיומה של העתקה נרחבת בפסק הדין והוא מצר על דרך כתיבה זו של פסק הדין על ידו, דברים שלא הופיעו בתגובתו שבכתב לתלונה. בעניין זה הוסיף השופט והסביר, כי בחודשים מרץ-מאי 2020 הוא שהה בשבתון שתחילתו הוגדרה כשבתון כתיבה, במהלכו הוא נדרש לכתוב פסקי דין לא מעטים ובהם פסק הדין בענייניו של המתלונן. אותה תקופה לא היתה קלה עליו. לדבריו, בשל מגיפת הקורונה שהו ילדיו הקטינים בבית כשבאותם ימים אף סעד את רעייתו בשל בעיה רפואית. לדברי השופט, הוא התחייב לסד זמנים בשבתון הכתיבה,

חלק מהשירות שניתן לך במשרד המשפטים אנו מזמינים אותך להיכנס לאתר כל זכות בכתובת: kolzchut.org.il/justice
כי יש לך את הזכות לדעת מהן הזכויות שלך!

ירושלים: נחום חפצדי 5, בית עופר, גבעת שאול 9548401 טל' 073-3927425 פקס' 02-6467973

דואר אלקטרוני: Shoftim@justice.gov.il

אינטרנט: <http://Shoftim.justice.gov.il>

ובשל הלחץ הרב שחש הוא מצא לנהוג כפי שנהג. את פסק הדין הוא כתב בעצמו, בלא שנעזר במתמחה או בעוזר משפטי. השופט הטעים, כי היתה זו הפעם הראשונה והאחרונה בה ניתן על ידו פסק דין שהוכן בדרך זו של העתקה נרחבת" (ההדגשה שלא במקור – א.ש.).

3. את התלונה מצאתי מוצדקת בעניין זה. וכך כתבתי בהחלטתי –

"אין מניעה, כי בפסק הדין יביא השופט, אפילו על דרך ההרחבה, מתוך החומר המצוי בתיק, ובכלל זה מתוך דברי הצדדים בסיכומיהם, מתוך החלטות שיפוטיות או מתוך הוראות הדין, והכל כפי שמוצא השופט לנכון. על כל פנים ברור הוא, כי הדברים המובאים על ידי השופט, כשהוא מוצא להביאם כמעט מילה במילה, צריכים להיות מובאים על דרך הציטוט או על דרך ההפניה, ולא באופן הנחזה להיות פרי כתיבה או יצירה של השופט עצמו, בלא לייחס או להפנות את הדברים לאומריהם. אין מקום אפוא להעתקה גורפת של חומרים לתוך פסק דין, כפי שעשה השופט בפסק דינו (ההדגשה במקור – א.ש.)."

4. וכך קבעתי בפרק המסקנות להחלטתי -

"ללא נטילת האחריות לדברים על ידי השופט, אף אם היתה מאוחרת, ניתן היה לשקול נקיטת צעדים של ממש נגדו. ואולם, סופו של יום, מצאתי, בשים לב לכל נסיבות העניין, כי ניתן להסתפק בקביעה כי התלונה מוצדקת, מתוך אמונה כי השופט הפנים את הדברים וכי למד את לקחו".

5. בחלוף כ-4 חודשים מיום שניתנה החלטתי בתלונה הקודמת הגיש המתלונן תלונה נוספת חדשה זו על השופט. לדבריו, השופט לא אמר אמת בדבריו ואף לא הפנים את חומרת מעשיו, שכן כך נהג גם במקרים נוספים. הינה כי כן, טוען המתלונן, אין מדובר במקרה חד פעמי ויחיד של העתקה שביצע השופט. ולא רק זו, אלא שדברי שקר אלה, לדברי המתלונן, גרמו להטיית הדין בתלונתו הקודמת על השופט, מאחר שבשל דבריו אלה של השופט נמנעתי מלהמליץ על נקיטת צעדים נגדו, בגדר סמכותי שבחוק, והסתפקתי בהצדקת התלונה בלבד, חרף חומרתה המרובה. ומוסיף המתלונן, "נראה כי אין השופט כהן נרתע מנטילת פרי עמלו של אדם אחר – שהשקיע זמן, מאמץ ומחשבה – ומהצגתו כיציר כפיו".

6. על מנת לבסס את דבריו צירף המתלונן לתלונתו החדשה קלסר אסמכתאות בנוגע לשלושה הליכים משפטיים, שהוא אינו צד להם, אותם מצא, לדבריו, בבדיקה מדגמית אותה ערך באתר "נבו". לדברי המתלונן, החומר שבקלסר מלמד, כי גם פסקי הדין שנתן השופט באותם הליכים, לאחר הגשת התלונה הקודמת עליו, נכתבו על ידו באותה שיטה של העתקה וזו הפעם מתוך: סיכומים של אחד מבעלי הדין; פסקי דין שניתנו על ידי שופטים אחרים; ופרסום בכתב עת שסיכם את ההלכה המשפטית בסוגיה שעמדה להכרעת השופט. כעזר לבחינת טענותיו צירף

המתלונן לתלונתו טבלה המציגה באופן מפורט מובאות וציטטות מתוך פסקי הדין שנתן השופט בהליכים אלה אל מול קטעי המקור מהם העתיק את הדברים (הסיכומים, פסקי הדין וכתב העת).

7. ואלה הם 3 ההליכים אליהם התייחס המתלונן בתלונתו החדשה -
- סע"ש 23776-10-17 אברהם (אבי) חביב נ' ח. המפרץ סחר והשקעות בע"מ (פסק דין מיום 4.8.21);
 - סע"ש 7681-08-16 ליפס נ' ההתאחדות לכדורגל בישראל (פסק דין מיום 28.7.21);
 - סע"ש 9054-09-18 GEBRHANIS AMBASADER נ' שלומית בצלאל (פסק דין מיום 18.10.21).

תגובת השופט

8. בתגובתו לתלונה ציין השופט, כי לדידו התלונה שהוגשה עליו עתה אינה אלא תלונה חוזרת, הוזהר, הוזהר לתלונה הקודמת שהגיש עליו המתלונן. השוני לדברי השופט בין שתי התלונות הינו בכך שמדובר בטענה להעתקה שנעשתה בשלושה הליכים שלאחר התלונה הקודמת. השופט מטעים, כי בעלי הדין באותם הליכים לא הגישו עליו תלונה כלשהי וכי הם אינם צד לתלונת המתלונן החדשה עליו.

9. השופט ציין, כי בתלונתו החדשה לא אמר המתלונן, כי לאחר החלטתי בתלונתו הקודמת הוא (המתלונן) פתח נגדו "במסע שיסוי קשה, תקשורתי, ציבורי, ומשפטי", כשהפתיח לכך, לדברי השופט, היה בכתבת ענק שפורסמה בעיתון "גלובס" והופצה גם במדיות נוספות, על אודות התלונה והחלטתי בה, תוך ציון שמו של השופט. השופט מוסיף, כי לאחר פרסום הכתבה הוא (השופט) אף זומן לשתי פגישות נפרדות עם נשיאת בית הדין הארצי לעבודה ונשיאת בית המשפט העליון, שלאחריהן נרשמה בתיקו האישי נזיפה חמורה והוא עוכב לכל קידום למשך ארבע שנים. השופט גם מציין, כי ערעור שהגיש המתלונן על פסק הדין בעניינו נדחה, וכי בהמשך אף הגיש המתלונן עתירה לבית המשפט הגבוה לצדק (בג"צ 1666/22).

10. לדעת השופט, למתלונן אין מעמד בדין להליך לגבי הליכים משפטיים בעניינם של בעלי דין אחרים.

11. לדברי השופט, ההליך בעניינו, לרבות הסנקציות שהוטלו עליו כאמור, כבר הסתיים, והוא סבור כי המתלונן אינו זכאי עתה לטעון לגבי אירועים שלעמדתו אירעו לאחר הגשת התלונה הקודמת ולאחר החלטת הנציב שניתנה בה.

12. השופט מוסיף עוד, כי המתלונן הגיש את תלונתו החדשה בשיהוי ניכר, כפי שעשה בתלונתו הקודמת. לדידו של השופט, המתלונן מנסה להשיג את ביטול פסק הדין בעניינו, בדרך של קפְּנָרְיָה, תוך נקיטת הליכים מרובים.

13. והוסיף וכתב כך השופט בתגובתו לתלונה:

"סופיות החלטת הנציב והבירור בעניינו של התיק הפרטני של המתלונן עומדים אפוא על כנם ואין מקום לפתוח אותם בטענות נוספות. הח"מ אינו במעמד להציג לנציב שיקולי מערכת, אולם המקרה הקונקרטי מדבר בעד עצמו. שרשור תלונות מסוג זה אינו ראוי. הח"מ עצמו ספג טלטלה קשה עד למאוד מההליך הנדון, כמותה לא ספג מעולם, אך הדבר כאין וכאפס לעומת המחיר שמשפחתו של הח"מ, רעייתו וילדיו שילמו ומשלמים נוכח ההתרחשויות נשוא מעשיו ופעולותיו של המתלונן".

14. מאחר שמלבד טענות סף, המצדיקות לטעמו של השופט את אי בירורה של התלונה החדשה עליו, הוא לא מצא, אותה שעה, להתייחס לתלונה לגופה, שבתי ופניתי אליו וביקשתי ממנו לעשות כן. הבהרתי לשופט, כי בדעתי ליתן בתלונה החדשה החלטה אחת שתתייחס לכל היבטיה של התלונה.

15. השופט הגיש כבקשתי תגובה משלימה לתלונה בה ציין, כי טענת המתלונן למעין "שיטה" המצדיקה נסיבות מחמירות בעניינו אינה נכונה מן הבחינה העובדתית. לטעמו של השופט, טענת המתלונן הינה מצערת, מטעה וכוללת בחובה טענות משוללות יסוד, שראוי היה למתלונן להקפיד בהשמעתן יותר משעשה. עיון מעמיק בחומר שצירף המתלונן לתלונתו, אל מול מקרא החומר הגולמי לאשורו, מלמד, לדעת השופט, כי המסקנה היחידה העולה והמתבקשת סופו של יום הינה "שאין יסוד לטענותיו של המתלונן ולהאשמות החמורות שהוא מטיח בקלילות מדאיגה וביסודיות מעושה".

16. השופט מתייחס לפסק דינו בסע"ש 23776-10-17. לדבריו, עלתה בו סוגיית הרמת מסך ההתאגדות. בכתיבתו של פסק הדין, מסביר השופט, הוא אכן "נעזר" (זהו הביטוי בו השתמש השופט) בפסק דינו של כב' השופט טל גולן, מבית הדין האזורי לעבודה בחיפה, בתיק סע"ש 22070-04-18, אשר קיבץ את ההלכות הרלוונטיות בעניין זה בפסק דין מקיף המשתרע על כ- 100 עמודים. לדברי השופט, הוא (השופט הנילון) אכן "ציטט" בפסק דינו, "כמקשה אחת", ניתוח משפטי שכתב השופט גולן אשר מתאר את המסגרת החוקית לסוגיה המשפטית שעמדה על הפרק. ואולם, החלק של ניתוח הראיות ויישום ההלכות להליך שבפניו נכתב על ידו עצמו, כשפסק הדין נושא כ-30 עמודים. אכן, מציין השופט, ראוי ונכון יותר היה לאזכר את פסק דינו של השופט טל גולן ממנו הוא "ציטט" חלק מהניתוח המשפטי ולהפנות אליו. ואולם מכאן ועד

למסקנות המתלונן - הדרך, לדעת השופט, ארוכה. לדברי השופט, הטענה לגבי העתקה מתוך בטאון "עט ועו"ד" וכן מתוך פסק הדין בע"ע 185/08 שגויה עובדתית, שכן הוא "ציטט" מתוך פסק דין של בית הדין הארצי לעבודה המהווה הלכה מרכזית בסוגיה שבפניו (סטרוגו נ' ברגר). והוסיף השופט, כי "העובדה שאזכר וצוטט (האמור בפסק הדין - א.ש.) בשני מקומות נוספים אינה מלמדת מאומה לעניין טענת העתקה, שאינה נכונה עובדתית". השופט הוסיף, כי איש מהצדדים להליך לא ערער על פסק דינו. למתלונן אין ולא יכולה להיות טענה לגבי היישום המשפטי של פסק הדין, ניתוח הראיות או פעולתו העצמאית כשופט שפסק על פי הדין והראיות שבאו בפניו.

17. אשר לפסק דינו בסע"ש 7681-08-16 - לדברי השופט, הוא אכן "נעזר" בפסק דין של כב' השופטת יעל אנגלברג מבית הדין האזורי לעבודה בבאר שבע (סע"ש 47986-12-26), שעניינו בשאלת ההקשר התעשייתי של יחסי עבודה של ספורטאים בענף הכדורגל. השופט מסר, כי "את פסק הדין ... הזכרתי מפורשות בשמו, בתוכנו ובהקשרו הרלוונטי בסעיף 56 לפסק הדין שכתבתי כשהסעיפים הקודמים לסעיף זה (ס' 50 ואילך) מצוטטים מתוכו. יחד עם זאת, אכן, ראוי ונכון היה שתחת שאזכור פסק הדין יחתום את החלקים שצוטטו קודם לכן על ידי יהיה סדר דברים הפוך". ומוסיף השופט, כי פסק דינה של השופטת נושא כ-7 עמודים ואילו פסק הדין שנכתב על ידו נושא למעלה מ-30 עמודים. במסגרת פסק דינו, כך מציין השופט, הוא אכן אף "נעזר רבות" בסיכומי הצדדים ואולם הטבלאות שהמתלונן ערך, המבקשות להציג דיוק ואמינות לכאורה, הינן עקב אכילס של טיעונו, לדעת השופט, משום שהן מלמדות, כי אין מדובר ב"העתק הדבק" אלא כי מדובר בשימוש מושכל מתוך טענות הצדדים ודיון והכרעה בהן, כשאין חפיפה בסדר הדברים, בסעיפים, ברצף הרעיוני, בתוכנם וביישום הסופי. השופט מציין, כי אחד מבעלי הדין הגיש ערעור על פסק דינו.

18. אשר לפסק דינו בסע"ש 9054-09-18 - לדברי השופט, אכן הוא "נעזר" בפסק דינה של כב' הרשמת רחל גרוס מבית הדין האזורי לעבודה בבאר שבע (ד"מ 58629-03-17) ובו מקבץ פסיקות בנוגע לתבנית העסקה מורכבת המערכת לפחות שני גורמים פוטנציאליים להכרה כמעסיקו של העובד. לדברי השופט, הוא עצמו נתן פסקי דין מנומקים בסוגיה זו בהתאם לבדיקה קצרה שביצע במספר מקרים לא מבוטל, בכללם המקרה הנדון. סעיפים 9-15 לפסק הדין שכתב אכן "לקוחים" (זהו הביטוי בו השתמש השופט בתגובתו) מפסק דינה של הרשמת, המציג את התשתית המשפטית המקובלת והמדויקת לתבנית העסקה מורכבת. אכן ראוי היה, מציין השופט, לאזכר את פסק דינה של הרשמת בשמו ובהפניה מדויקת אליו. השופט מוסיף, כי הפניית המתלונן לפסקי דין נוספים אינה מדויקת ואינה נכונה. החלק מפסק דינה של הרשמת מתואר על ידו בפסק

הדין בכותרת "המסגרת הנורמטיבית" והוא אכן כך. היישום של ההלכה על עובדות המקרה הינו עצמאי וחלק מהעבודה השיפוטית העצמאית שלו. על פסק הדין לא הוגש ערעור.

19. לדברי השופט, במקרים המתוארים על ידי המתלונן הוא פסק על פי הדין והעובדות שהוכחו בפניו. הוא הפעיל את שיקול דעתו, כשאכן אלמנטים מסוימים בפסקי הדין, כפי שהסביר, היה מקום להציג ולכתוב בצורה שונה. מנגד, מדובר, לטעמו של השופט, "בנסיבות לא מהותיות" שאין להן השלכה מהותית על מי מהצדדים או טוהר פסק הדין והאובייקטיביות שלו. אין המקרים דנן דומים או זהים, לדברי השופט, בשום מובן שהוא למקרה שנדון בפני בתלונה הראשונה שהגיש עליו המתלונן.

20. השופט מפנה לכתבה נוספת "אוהדת", כלשונו, בעיתון "גלובס" מיום 29.3.22 המיועדת, לדעתו, לסייע למתלונן בעתירה שהגיש לבג"צ, אשר נושאת את הכותרת "כדי למנוע פגיעה נוספת באמון הציבור על העליון לבטל את החלטת בית הדין לעבודה".

21. השופט ציין, כי אין בידו לדעת אם המתלונן פנה לצדדים השונים לשלושת ההליכים אותם ציין בניסיון "לרתום" אותם לתלונה. המתלונן ממלא, לדבריו, את פיו מים בנקודה זו. ראוי היה, לדעת השופט, כי המתלונן היה מבקש את עמדתם לתלונה. משלא כך עשה, הרי שהוא גם פוגע בזכותם שלהם לחוות דעתם על טענותיו, שכן פסקי הדין עוסקים בעניינם שלהם – ולא בעניינו.

22. השופט מציין, כי בדיקה שערך מול מערכת המחשוב של הנהלת בתי המשפט העלתה, כי בשלוש השנים האחרונות, בשנים 2019-2021, הוא חתם על לא פחות מ-1686 החלטות מנומקות ופסקי דין מנומקים, כאשר רובם המכריע חשוף לציבור ופומבי.

23. לדברי השופט, על רקע המקרה הבודד והחריג שהיה לו, ושעליו הוגשה התלונה הקודמת, ניסה ומנסה המתלונן להציג מצג שאינו אמת, והוא עושה לו עוול בלתי ראוי בציירו אותו ככותרת שנבחרה לכתבה שיזם – "השופט המעתיק". דווקא כמות האנרגיה החריגה והקיצונית שהשקיע המתלונן, לדברי השופט, בתלונתו הנוכחית, על רקע העשייה השיפוטית היום-יומית שלו, המוכחת אובייקטיבית, מדגימה, לדעת השופט, את מופרכות טענותיו של המתלונן, את הפופוליזם שבהן ואת הצורך בדחייתן.

24. השופט הטעים, כי המתלונן טוען ל"העתקה" מפסקי דין, שעה שמדובר בפסקי דין שפורסמו בציבור, עליהם הוא הסתמך כאסמכתא לסוגיות משפטיות שונות (הרמת מסך, תבניות העסקה מורכבות וכד'). אין מדובר אפוא, לדעת השופט, בהעתקה.

25. בסוף תגובתו המשלימה לתלונה מצא השופט אף להוסיף כך: "ככל שכב' הנציב ימליץ כי אצא להשתלמות בכתיבת פסקי דין, בנוגע לכללי הציטוט, כמובן שאני מוכן תמיד להשתפר וללמוד, ואקח את זה על עצמי להירשם להשתלמות הנ"ל".

מסקנות והחלטה

26. ראשית אבהיר, בכל הנוגע לטענת השופט כי המתלונן אינו צד להליכים ולכן אין לו מעמד להגיש את התלונה, כי עיקרה של התלונה אינו בטענות שיכולים להשמיע בעלי הדין באותם הליכים אלא בהחלטתי בתלונה הקודמת שהגיש המתלונן עליו. וזאת גם, כאמור, בשים לב לדברי השופט בפני, כי מדובר היה ב"פעם הראשונה והאחרונה" בה ביצע מעשה העתקה.

משכך, מצאתי לדחות את עמדת השופט, כי למתלונן אין מעמד להגשת התלונה.

27. אשר למתלונן עצמו - מוכן אני לקבל את עמדת השופט, כי המתלונן השקיע ומשקיע מאמצים רבים למצות עמו את הדין. עם זאת, ככלל, מבוקשו של מתלונן למצות את הדין עם שופט עליו הלין אינו ראוי, כשלעצמו, לגנאי, והוא אף יכול להיות לגיטימי מבחינתו של המתלונן. אלא, שאפילו אם הרחיק המתלונן לכת, כדעת השופט, ואין בפני תשתית ראייתית לקבוע כך, הרי שאין בכך כדי לאיין את בירורה של תלונה חמורה וכבדת משקל זו שהוגשה על השופט. בהקשר זה אין אלא לומר, כי מעשיו של המתלונן לחוד, ומעשיו של השופט לחוד, וסמכותי שבדין הינה לברר את התלונה על השופט. את מצוותו של המחוקק ומשימה זו שהטיל לפתחי, אקיים.

28. מצאתי לדחות את כל טענות הסף שלדעת השופט מקנים לו חסינות מבירורה של התלונה לגופה.

29. ועתה לגופם של דברים.

30. אשר לפסק הדין בסע"ש 23776-10-17 - בחינת החומר שהציג המתלונן מעלה, כי עד לחלק "כללו של דבר" (80 סעיפים של פסק הדין), הועתקו 19 סעיפים מתוך פסק דין אחר, שלא על דרך הציטוט (22070-04-18) וכי בנוסף הועתק סעיף אחד מתוך פרסום בכתב עת (עט ועוד - חידושי פסיקה וחקיקה של ועד מחוז ת"א והמרכז, עמ' 45 גליון 93 נובמבר 2010). **מדובר אפוא בהעתקה בחלק זה של פסק הדין בהיקף של כ 25% מן הכתוב.**

31. אכן צדק השופט כשציין בתגובתו, כי "ראוי ונכון יותר היה לאזכר את פסק דינו של השופט גולן ממנו ציטט חלק מהניחות המשפטי ולהפנות אליו", ולא ברור למה לא עשה כן כאשר ביצע העתקה נרחבת מאותו פסק דין. באשר להעתקה מתוך כתב העת "עט ועו"ד", הרי

שבניגוד לטענת השופט, בוצעה העתקה מלאה של סעיף "סיכום הלכה", כפי שהוא סוכם והופיע בכתב העת, וזאת מילה במילה.

32. אשר לפסק הדין בסע"ש 7681-08-16 - בחינת החומר שהציג המתלונן מעלה, כי בחלק "דיון והכרעה" (114 סעיפים של פסק דינו של השופט), הועתקו 61 סעיפים, במצטבר, מתוך סיכומי הנתבעת באותו הליך ו-6 סעיפים מתוך פסק דינו הועתקו מתוך פסק דין אחר, שלא על דרך הציטוט (סע"ש 47986-12-16). מדובר אפוא בהעתקה בחלק זה של פסק הדין בהיקף של כ 58% מן הכתוב.

33. בניגוד לטענותיו של השופט, בפסק דינו זה אכן התבצעה העתקה נרחבת, מילה במילה, מתוך פסק דינה של השופטת אנגלברג-שהם, וזאת שלא על דרך הציטוט, אלא כשנחזה כי מדובר בפרי מחשבתו ויצירתו של השופט עצמו. אכן, השופט הזכיר בסעיף 56 את פרטי ההליך שנדון בפני השופטת, אך לא ניתן להבין מכך, כי כל אותם סעיפים שקדמו לסעיף זה בפסק דינו הינם דברי השופטת בפסק דינה. אדרבא, נהפוך הוא. וכך כתב השופט בסעיף 56 האמור לפסק דינו: "על בסיס עקרונות אלה, דחה בית דין זה (מותב בראשות כב' השופטת יעל אנגלברג-שהם) תביעה של שחקן כדורגל ... (סע"ש (ב"ש) 47986-12-16 אבישי בניטח נ' מכבי – העמותה לקידום הספורט בקרית גת)". הסעיפים הקודמים לסעיף זה בפסק דינו של השופט אינם "עקרונות" שעל בסיסם מצאה השופטת לדחות את התביעה שעמדה בפניה, אלא הם העתקה מילולית של הכרעתה שלה, כתיבתה העצמאית ופרי עמלה, עת הכריעה בדין.

בכל הקשור להעתקה מתוך סיכומי הנתבעת, טען השופט, כי "אין מדובר ב'העתק הדבק' אלא כי מדובר בשימוש מושכל מתוך טענות הצדדים ודיון והכרעה בהן". ואולם, מהחומר שבפני עולה, כי השופט ביצע העתקה נרחבת מסעיפים רבים של סיכומי הנתבעת, ולעומת זאת, הוא העתיק סעיף אחד בלבד מתוך סיכומי הצד כנגד, ואין אף מדובר ב"שימוש מושכל", כפי שטען השופט.

34. אשר לפסק הדין בסע"ש 9054-09-18 – בחינת החומר שהציג המתלונן מעלה, כי עד לחלק "אחרית דבר" (52 סעיפים של פסק הדין), הועתקו 12 סעיפים, במצטבר, מתוך משני פסקי דין שונים, שלא על דרך הציטוט (ד"מ 58629-03-17, סע"ש 4617-12-16). גם בחלק פסק דין זה מדובר אפוא בהעתקה בהיקף של כ 23% מן הכתוב.

35. גם במקרה זה, צודק השופט כי ראוי היה "לאזכר את פסק דינה של הרשמת בשמו ובהפניה מדויקת אליו". בניגוד לטענת השופט, עולה מהחומר שבפני, כי בוצעה העתקה גם מפסק דין נוסף (סע"ש 4167-12-16).

36. בשלוש ההליכים נשוא התלונה נמצא, שלא כדברי השופט, כי הוא לא "נעזר" או "ציטט" דברים, כטענתו, אלא העתיקם באופן נרחב, מעשה שלא ייעשה, בדרך הנחזית להיות פרי יצירה שלו, כשלאמיתו של דבר אין מדובר אלא בפרי יצירה ועמל של אחרים.

37. ודוקו – כל פסקי הדין בהליכים אלו ניתנו על ידי השופט לאחר שהגיש המתלונן את תלונתו הקודמת על השופט. שניים מהם (סע"ש 23776-10-17 וסע"ש 7681-08-16) ניתנו על ידו בין המועד שבו הגיש את תגובתו בכתב ולפני פגישתו עימי. את השלישי (סע"ש 9054-09-18) נתן לאחר הפגישה עימי ובחלוף כ-14 ימים בלבד לאחר מתן החלטתי באותה תלונה, שנמצאה כזכור מוצדקת.

38. רוצה לומר – כי דברי השופט בפגישתו עימי, לא היו אמת. לא היתה זו הפעם הראשונה והאחרונה בה ביצע מעשי העתקה. אף את לקחו לא הפנים, כשהמשיך בהתנהלותו הפסולה, לאחר מתן החלטתי.

39. אין לי אלא להתיחס גם לדברי השופט אודות נכונותו להישלח להשתלמות בכתיבת פסקי דין. בהחלטתי בתלונתו הקודמת של המתלונן ציינתי כך –

"בפתח אותה פגישה, שהתקיימה ביום 15.8.21, מסר השופט כי הוא הוסמך כעורך דין בשנת 1997 ובשנת 2003 הוא התמנה לכהונת רשם בבית הדין האזורי לעבודה. בשנת 2010 מונה השופט לשיפוט באותו בית דין בו כיהן כרשם, ומאז ועד היום הוא מכהן בו כשופט (כ-11 שנים נוספות) מדובר, אפוא, בשופט ותיק ומנוסה, שאף שימש קודם לכן כרשם. משכך אין בידי להניח, כי דרך כתיבת החלטות ופסקי דין אינה ידועה או נהירה לו".

32. מדובר, אפוא, בשופט המכהן במשך שנים רבות, שאף כיהן תחילה מספר שנים כרשם, ואין מדובר במי שצריך להשתלם בכתיבת פסקי דין, אלא במי שכללי האתיקה, למרבה הצער, ממנו והלאה.

33. נוכח חומרתה היתירה של התלונה וממצאיה, אין די, זו הפעם, בהצדקת התלונה בלבד. משכך, הנני ממליץ לשר המשפטים, בגדר סמכותי לפי סעיף 22(ד) לחוק נציב תלונות הציבור על שופטים, התשס"ב-2002 להגיש נגד השופט קובלנה לבית הדין המשמעתי לשופטים.

זאת, בגין מעשי ההעתקה שביצע השופט כאמור בתלונה הקודמת ובתלונה החדשה;
 בגין אי אמירת אמת לנציב במהלך בירורה של התלונה הקודמת, שהשפיעה על תוצאותיה; ובגין
 חזרה על מעשי ההעתקה לאחר שניתנה החלטתי בתלונה הקודמת.

אורי שהם
 נציב תלונות הציבור על שופטים

העתק: המתלונן

כב' השופט יוחנן כהן, בית הדין האזורי לעבודה, באר שבע
 כב' הנשיא שמואל י. טננבוים, בית הדין האזורי לעבודה, באר שבע
 כב' הנשיאה ורדה וירט לבנה, בית הדין הארצי לעבודה
 כב' הנשיאה אסתר חיות, בית המשפט העליון
 מר גדעון סער, שר המשפטים
 כב' הנשיא ד"ר יגאל מרזל, מנהל בתי המשפט